

Een babydier valt uit de lucht

Toen Pedro 's ochtends zijn ogen opende, was er iets anders dan anders. Dat voelde de borstelcavia meteen. Er hing iets in de lucht en het voelde nogal avontuurlijk aan!

Pedro stak snuffelend zijn neusje in de lucht en keek om zich heen. Alle andere dieren in de tuin sliepen nog, met uitzondering van Alfred, de wasbeer, die al zachtjes in zijn badkuip aan het poedelen was.

Zelfs de vogels in de bomen waren nog stil op het ene roodborstje na dat tjlpte: 'Hé! Waar zijn jullie allemaal?'

Even later ging de deur van het huis open en liep Tommy de tuin in, op de voet gevolgd door zijn katje Mitzi en zijn straathond Nelson. Het kleine poesje sprong meteen in haar bolderkar die op het tuinpad stond terwijl de oude

hond zijn kop door de lus van het touw stak. Zoals iedere ochtend trok Tommy de kattenkoets naar **TOMMY'S DIERENPARADIJS**. In zijn dierenwinkel in de stad verkocht Tommy iedere dag huisdieren aan mensen. Een

paar dieren heeft hij echter voor zichzelf gehouden, zoals Nelson en Mitzi die iedere avond met hem terug naar huis liepen. En Alfred en Pedro en hun vrienden die sinds een spannend avontuur in Tommy's tuin mochten wonen.

Eigenlijk was alles net als iedere ochtend en toch kriebelde het heel stiekem onder Pedro's vacht. Waarom waren zijn pootjes zo onrustig dat ze uit zichzelf in zijn ren heen en weer liepen? De cavia kon gewoonweg niet langer wachten: hij moest meteen al zijn vrienden wakker piepen. Maar net toen Pedro diep ademhaalde, gebeurde het: er viel iets uit de lucht. Precies in de badkuip van Alfred. Met een grote plons. 'HOPLA', riep de wasbeer en keek verward naar boven. Maar behalve de ochtendschemering die de horizon rood kleurde en een tamelijk grote luchtballon was er niets te zien.

Ook Pedro staarde omhoog en daarna naar Alfred. Maar hoever hij zich ook uitrekte, het lukte

hem gewoonweg niet om over de rand van de badkuip te kijken. **'Alfred!'** piepte Pedro. **'Wat gebeurde er?'**

De wasbeer was echter te verrast om zijn vriend antwoord te geven. Hij was nu net zo gezellig aan het badderen in het water... en dan kreeg je dit. Hij porde tegen het wollige bolletje dat daar in zijn badkuip rondjes zwom. Wat was dat? Hopelijk niets vies! Want als Alfred ergens niet tegen kon, waren het wel vuil en viezigheid.

'MAMA!' piepte het kleine wezentje.

'ABSOLUUT NIET', verbeterde Alfred. **'IK BEN GEEN MAMA. IK BEN EEN WASBEER EN ZOU GRAAG MIJN BADKUIP WEER VOOR MIJ ALLEEN WILLEN HEBBEN ALS DAT KAN. HET IS NU NAMELIJK PRECIES DE BESTE TIJD OM TE BADDEREN.'**

Nu keek het kleine ding hem met grote kraaloogjes aan. Het was een dier, dat was wel duidelijk. Maar meer kon Alfred er niet van maken. Want welk dier was klein, pluizig en grijs en had piepkleine stompjes?

'Hé, Alfred! Wat heb jij daar?' Door al het lawaai was ook het aapje Bongo wakker geworden. Hij kwam nieuwsgierig naar hen toe geslingerd. Nu zat hij op de appelboom recht boven Alfreds badkuip en staarde naar beneden. Daarna plukte hij een onrijpe appel van een tak, mikte en gooide hem in het water, vlak voor het

wolig wezentje. Het water spatte en Alfredilde het uit. 'DAT WAS WEER EENS ZEER ONBELEEFD VAN JOU, BONGO!'

'MAMA!' piepte het kleine diertje angstig.

'NEE, NIET MAMA! IK HEET ALFRED! DAT IS TOCH NIET ZO MOEILIK TE VERSTAAN! ZELFS VOOR EEN KLEIN, EUH... DING ALS JIJ!' Langzaamaan werd de wasbeer een beetje ongeduldig.

'**Bongo! Haal mij hieruit! Ik wil ook wat zien!**' Ongeduldig liep Pedro in zijn ren op en neer, maar ook het aapje schonk geen aandacht aan hem.

In plaats daarvan belandde Bongo met een behendige sprong naast de badkuip in het gras. Even later wierp hij een deskundige blik op het pluizige diertje dat in het

water rondzwom. ‘Lieve help, Alfred, oude zeurkous! Wat weet jij daar nu vanaf? Dat is geen ding’, legde hij uitvoerig uit. ‘Dat is een... dat is... wacht, nu kom ik even niet op de naam. Maar straks weet ik het weer!’ Maar Bongo had ook geen flauw idee. En dat stoorde hem vreselijk. Per slot van rekening had het kleine aapje al heel wat van de wereld gezien en kende bijna alle dieren die er bestonden. Dat dacht hij in ieder geval. Maar zoiets vreemds als dit grijze bolletje wol had hij nog nooit gezien. ‘Waarom geloof je mij niet, Alfred? Ik haal met plezier Gertrude erbij als je dat wilt. Die weet namelijk ook dat dat een... eh...’ Bongo was al in de lagen van de oeroude landschildpad gesprongen die ze met de cavia deelde.

‘Ik wil ook mee!’ piepte Pedro van opwinding maar de aap keurde hem nog altijd geen blik waardig. Hij had alleen Gertrude en haar slim kopje nodig.

Hmmm? dacht Gertrude die nog slaperig was.

Bongo zette de schildpad op de rand van de badkuip en hield haar vast zodat ze niet in het water viel. ‘Kijk eens, Gertrude, dat is toch een... kom op, zeg het eens. Dat is toch zo helder als Alfreds badwater! Een...’ Hij wist dat hij haar een beetje tijd moest geven. Want hoe

snel de schildpad in haar kopje ook was: ze sprak altijd heel... heel... langzaam. Vooral als ze nog half sliep.

Gertrude strekte haar rimpelige nek. Haar stokoude blik viel op het kleine diertje.

'MAMA?' vroeg het piepend.

En toen had de schildpad het flink te pakken! Meteen kwamen er omagevoelens bij haar naar boven. Maar al te graag had ze dit schattige wezentje onmiddellijk aan haar schild gedrukt en bemoederd. Ze moest ervoor zorgen dat ze het kleine diertje mocht houden!

'Dattt...' fluisterde ze.

'... isss...' fluisterde ze.

'... een...' fluisterde ze, '... plui... zige ba... by... pad!'

Onder haar schild borrelde het al van pure omaliefde.

'Juist, een pluizige babypad!' gaf Bongo haar gelijk terwijl hij met zijn handen zwaaide. Bijna viel Gertrude toch nog in het water. 'Zoals ik al zei!' Daarna keek hij achterdochtig. 'Een... waaat? Dat heb je toch niet verzonnen, Gertrude!'

'Nee', hakkelde de schildpad ontdaan. 'Ba... by... pad!'

'LORRE!' werd er op dat moment opgewonden van boven gekrast. **'LORRE!'** Koko zat in de appelboom en trippelde opgewonden op zijn tak heen en weer. Ook de schitterende blauwgele ara was nu wakker en bewonderde de nieuwkomer in de badkuip. **'Een pinguïn!'** kraste hij blij.

Bongo, Alfred en Gertrude wierpen elkaar veelzeggende blikken toe en schudden hun kopjes. Koko was zeker niet de slimste van het papegaaienrijk! De onzin die hij soms uitkraamde! Het aapje zette Gertrude onzacht in het gras en sprong in één keer in de boom. Er vielen een paar appels op het gras en ook in Alfreds badwater.

